

Nummer:

Rep. nr.: 4206.

Zitting van: 3/5/2011

Het Hof van beroep te Antwerpen, zitting houdend
te Antwerpen, ZESDE KAMER,

Recht doende in burgerlijke zaken,
heeft het volgende arrest uitgesproken:

In zake: 2009/AR/1428

**STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR, BEVOEGD VOOR HET
GRONDGEBIED VAN DE PROVINCIE**

appellant,

tegen het vonnis gewezen op 23 februari 2009 door de Rechtbank van
eerste aanleg te Antwerpen,

vertegenwoordigd door Mr. advocaat te

tegen :

wonende te

geïntimeerde,

vertegenwoordigd door Mr.
advocaat te

loco Mr.

Gelet op de door de wet vereiste processtukken in behoorlijke vorm overgelegd waaronder een eensluidend afschrift van de bestreden beschikking van de beslagrechter bij de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen van 23 februari 2009, waarvan geen betekening voorligt.

Gelet op het verzoekschrift in hoger beroep neergelegd ter griffie van dit Hof op 20 mei 2009, waarbij tijdig en naar de vorm geldig hoger beroep wordt ingesteld.

1.

Gefintimeerde betekende bij exploit van 29 juli 2008 een dagvaarding houdende verzet tegen een bevel tot betalen van dwangsommen, betekend op 21 januari 2008 evenals tegen een herhaald bevel tot betalen van dwangsommen, betekend op 16 juli 2008, dagvaarding ertoe strekkende voormelde bevelen tot betalen nietig te verklaren, althans slechts geldend voor een bedrag van 3 272,28 EUR, namelijk 44 dagen voor de periode van 9 december 2007 tot 22 januari 2008, à rato van 74,37 EUR per dag vertraging.

2.

De Beslagrechter verklaart de vordering van ontvankelijk en deels gegrond in zoverre de nietigverklaring wordt gevorderd van het bevel tot betalen voor het meergevorderde dan 3 792,87 EUR, meer wettelijke intresten en kosten doch ongegrond voor het overige.

Bijaldien verklaart de eerste rechter het bevel tot betalen van 21 januari 2008 nietig en zonder gevolg voor het meergevorderde dan 3 792,87 EUR meer intresten en kosten.

De eerste rechter wijst het meer en andersgevorderde af en gelet op het wederzijds gelijk en ongelijk van beide partijen, verwijst iedere partij in de helft van de kosten van het geding.

De eerste rechter overweegt dat het bevel tot betalen slechts geldig voor dwangsommen verbeurt van 9 december 2007 tot 28 januari 2008, omtrent welke datum partijen akkoord gaan, hetzij 51 dagen à 74,37 EUR per dag of 3 792,87 EUR in hoofdsommen meer intresten en kosten.

3.

Het hoger beroep strekt tot de hervorming van de bestreden beschikking en opnieuw recht sprekende de oorspronkelijke vordering van geïntimeerde ontvankelijk doch ongegrond te verklaren.

Geïntimeerde concludeert tot de ongegrondheid van het hoger beroep en voor zoveel als nodig tot de bevestiging van de bestreden beschikking in zoverre dit de vordering van geïntimeerde waarbij de nietigverklaring wordt gevorderd van het bevel tot betalen voor het meergevorderde dan 3 792,47 EUR meer wettelijke intresten en kosten, ontvankelijk en gegrond verklaart, en in zoverre dit het bevel tot betalen van 21 januari 2008 en 16 juli 2008 nietig en zonder gevolg verklaart voor het meergevorderde dan 3 792,47 EUR meer intresten en kosten.

In ondergeschikte orde te zeggen voor recht dat deze zaak niet in staat is en deze te verzenden naar de B.R., zulks in afwachting en tot het ogenblik dat het Hof van Cassatie einduitspraak zal gedaan hebben in de zaak aldaar gekend onder AR

Geïntimeerde vordert bij incidenteel beroep de hervorming van de bestreden beschikking en besluit tot de gegrondheid van de hiernavolgende vorderingen:

- te zeggen voor recht dat de kosten van het P.V. van vaststelling dd. 19.06.2008 t.b.v. 263,61 EUR niet verschuldigd zijn door geïntimeerde.
- geïntimeerde te machtigen de verschuldigde dwangsommen en kosten rechtstreeks in handen van appellant te betalen en te zeggen voor recht dat in dat geval door geïntimeerde geen inningsrechten verschuldigd zullen zijn;
- appellant te veroordelen tot de gerechtskosten in eerste aanleg en in hoger beroep.

5.

Beoordeling :

Aan de hand van de uiteenzetting van partijen en de neergelegde stukken overweegt het Hof als volgt :

De dwangsom wordt verbeurd de dag na de betekening, of voor zover betekend werd binnen de termijn voor vrijwillig herstel, de dag na het einde van deze termijn. De dwangsom blijft verbeurd, totdat het herstel is doorgevoerd; de veroordeelde kan zich niet verweren door te wijzen op zijn gedeeltelijke nakoming.

In casu betekent dit dus dat de dwangsommen werden verbeurd vanaf 26 september 2007 (einde uitvoeringstermijn) tot en met 28 januari 2008 (=dag voor de brief van geïntimeerde die aanleiding gaf tot de vaststelling dat het herstel inderdaad integraal was uitgevoerd).

Dit wordt bevestigd in een zeer recent arrest, waarin het Hof van Cassatie als volgt oordeelt :

“De termijn die de rechter toekent voor de uitvoering van de hoofdveroordeling (uitvoeringstermijn) is niet een termijn waarbij de rechter, met toepassing van art. 1385bis 4de lid Ger.W. kan bepalen dat, na de betekening van de uitspraak waarbij ze is vastgesteld, de dwangsom tot zolang niet zal verbeuren (respijjter termijn). Wanneer de rechter enkel beslist dat de uitgesproken veroordeling moet uitgevoerd zijn binnen een bepaalde termijn, dit onder verbeurte van een dwangsom, dan verleent hij de schuldenaar uitsluitend een uitvoeringstermijn en geen respijjter termijn. Daaruit volgt dat na het verstrijken van de uitvoeringstermijn niet nog bijkomend eenzelfde respijjter termijn begint te lopen vanaf de betekening.

Wanneer de rechter enkel een uitvoeringstermijn verleent, kan de dwangsom dus verbeurd worden vanaf het verstrijken van die termijn. Vereist is wel dat de uitspraak die de dwangsom bepaalt, aan de schuldenaar is betekend. Die betekening, binnen of buiten de uitvoeringstermijn, verleent geen respijjter termijn.”

Cassatie, 15 maart 2011,

www.cass.be

6.

In casu werd ten verzoeken van de stedenbouwkundig inspecteur een bevel tot betalen betekend op 21 januari 2008 voor wat betreft de dwangsommen verbeurd vanaf 26 september 2007 tot 18 januari 2008, te vermeerderen met de kosten en een tweede bevel tot betalen werd betekend op 16 juli 2008 voor wat betreft de dwangsommen verbeurd vanaf 26 september 2007 tot en met 28 januari 2008, te vermeerderen met de kosten.

De beslagrechter aanvaardt dus volledig ten onrechte de aanvangsdatum van 9 december 2007, zijnde de dag na de betekening van het arrest. De beslagrechter aanvaardt wel terecht de einddatum van 28 januari 2008, datum waarop het herstel volledig werd uitgevoerd.

De stelling van de beslagrechter kan niet meer gehandhaafd worden na het recent arrest van het Benelux Gerechtshof van 11 februari 2011 (inz.A 2010/1) waarin als volgt wordt geoordeeld :

“Art. 1, lid 3 en lid 4, van de Eenvormige wet betreffende de dwangsom moet aldus worden uitgelegd dat wanneer de rechter de hoofdveroordeling uitspreekt en hiervoor een uitvoeringstermijn bepaalt vanaf het in kracht van gewijsde gaan van deze veroordeling met oplegging van een dwangsom zonder respijtermijn, de dwangsom verbeurd is indien zowel de uitvoeringstermijn is verstreken als betekening heeft plaatsgehad.”

Wanneer de rechter enkel beslist dat de uitgesproken veroordeling moet uitgevoerd worden binnen een bepaalde termijn, dit onder verbeurte van een dwangsom, dan verleent hij de schuldenaar uitsluitend een uitvoeringstermijn en geen respijtermijn. Daaruit volgt dat na het verstrijken van de uitvoeringstermijn niet nog bijkomend eenzelfde respijtermijn begint te lopen vanaf de betekening. Wanneer de rechter enkel een uitvoeringstermijn verleent, kan de dwangsom dus verbeurd worden vanaf het verstrijken van die termijn. Vereist is wel dat de uitspraak die de dwangsom bepaalt, aan de schuldenaar is betekend. Die betekening, binnen of buiten de uitvoeringstermijn, verleent geen respijtermijn.

7.

De bevelen tot betalen, betekend resp. bij exploit van 21 januari 2008 en 16 juli 2008 werden ten onrechte door de bestreden beschikking gedeeltelijk nietig verklaard. Het hoger beroep is ontvankelijk, en gegrond. Het incidenteel beroep is ontvankelijk doch ongegrond.

8.

Omtrent de kosten van het proces-verbaal van vaststelling van de gerechtsdeurwaarder, noch omtrent het inningsrecht kan enige betwisting bestaan. Deze kosten zijn door geïntimeerde verschuldigd. De gerechtskosten dienen eveneens ten laste te worden gelegd van geïntimeerde en er kan geen sprake zijn van betaling van enige schadevergoeding wegens tergend en roekeloos bevel.

Enkel de kosten van rolrecht dienen ten laste te worden gelegd, aangezien appellant geen noodzaak aantoont om hoger beroep aan te tekenen met een dagvaarding.

9.

Overeenkomstig art. 1017 Ger.W. zijn de gerechtskosten ten laste van de in het ongelijk gestelde partij.

Geïntimeerde is gelet op de gegrondheid van het hoger beroep de in het ongelijk gestelde partij.

Het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding hoger beroep bedraagt overeenkomstig het K.B. van 26.10.2007 de som van 1 200 EUR en het Hof ziet geen reden om hiervan af te wijken.

Het hof stelt vast dat appellant geen rechtsplegingsvergoeding vordert voor de eerste aanleg, voorzover zij volledig in het gelijk zou worden gesteld.

2009/AR/1428
3/5/2011

8

OM DEZE REDENEN,

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak;

Gelet op art. 24 van de wet van 15 juni 1935;

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond.

Verklaart het incidenteel beroep ontvankelijk doch ongegrond.

Hervormt de bestreden beschikking en opnieuw recht sprekende verklaart de oorspronkelijke vordering van verzetdoenende partij ontvankelijk doch ongegrond.

Verwijst geïntimeerde in de gedingkosten in hoger beroep aan de zijde van appellant begroot op 1 200 EUR (rechtsplegingsvergoeding hoger beroep) 186 EUR (rolrecht)

2009/AR/1428
3/5/2011

9

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van het
HOF VAN BEROEP te ANTWERPEN van DRIE MEI
TWEEDUIZENDENELF,
waar aanwezig waren:

Raadsheer wd. Voorzitter;

Raadsheren;
Griffier.